

CCAPAC

Confederació Cristiana
d'Associacions de Pares i Mares
d'Alumnes de Catalunya

infoAMPAs

18/11/2008

43

Sumari

- La LEC admesa a tràmit en el Parlament
- Curs de la CCAPAC per a nous dirigents d'AMPAs
- Només el 18% de les famílies assisteixen a les reunions de l'AMPA
- Acte lliurament dels Premis del 3r Concurs fotogràfic FEAC a Sant Feliu del Llobregat
- La família té poder i capacitat educadora
- Del tabú a l'empatx
- *La influència paterna en la conducta sexual de les adolescents*
- La "paga" dels adolescents
- *Para comprender a los adolescentes y su mundo*
- Diumenge, 25 de gener: 2a FestAMPA
- Per rebre aquest butlletí

La Llei d'Educació de Catalunya supera les esmenes a la totalitat del PP i Ciutadans

La LEC admesa a tràmit en el Parlament

Dimecres passat **s'iniciava el tràmit parlamentari de la LEC**. El projecte va estar admès a tràmit i ara passarà a la comissió corresponent per a ser debatut a fons.

De manera conjunta amb les entitats representatives de titulars d'escoles concertades de Catalunya hem preparat un conjunt d'esmenes per tal de garantir els drets del sectors i els drets dels pares. Divendres van ser lliurades al Conseller d'Educació. Avui dimecres ha tingut lloc una roda de premsa per presentar-les i posteriorment es difondran a tots els grups parlamentaris. Esperem que hi hagi bona disposició. Cal aconseguir modificar alguns aspectes del text del projecte.

Dissabte, dia 13 de desembre de 2008

Curs de la CCAPAC per a nous dirigents d'AMPAs

Lloc

A la seu de la CCAPAC: **c/ Rivadeneyra, 6, 3a planta, de Barcelona** (al costat de la Plaça Catalunya).

Objectius

- Reflexionar sobre el paper de les AMPAs.
- Donar a conèixer els elements bàsics per a una gestió de qualitat: instruments per millorar la participació, l'organització de les tasques habituals i la realització de projectes.
- Intercanviar experiències i reflexionar sobre les activitats i estratègies més habituals de les AMPAs.

Programa i horari

De 10 a 14 h: **El funcionament de les AMPAs**

A càrrec de **Maria Villalta**, pedagoga

De 14 a 15 h: Dinar fred

De 15 a 16:30 h: **Actualitat de les AMPAs i serveis de la CCAPAC**

A càrrec de **Membres de la Junta Directiva de la CCAPAC**

CONSTITUÏDA PER LES FEDERACIONS FACPA (BARCELONA, SANT FELIU I TERRASSA), FAMPAC (LLEIDA), FAPAMAC (ESCOLES MARISTES) I AMPAS DE GIRONA, SOLSONA, TARRAGONA, TORTOSA, VIC I URGELL

Rivadeneyra, 6, 4t | 08002 BARCELONA | Tel. 93 302 34 43 | Fax 93 317 45 04
ccapac@escolacristiana.org | www.escolacristiana.org/ccapac/

Inscripció

- Les places són limitades i s'ocuparan per ordre d'inscripció.
- Cal sol·licitar-la a través del formulari que properament trobareu a la pàgina web www.escolacristiana.org/ccapac (Curs nous dirigents d'AMPAs)
- El curs és **gratuit per als membres de les AMPAs associades a la CCAPAC**. Es demana una aportació de 6 € per persona per a les despeses del dinar fred, que es podran abonar el mateix dia del curs.
- També hi poden participar membres d'AMPAs d'escoles cristianes no associades a la CCAPAC pagant un import de matrícula de 30 € per participant.

Costa molt que les AMPAs funcionin

Només el 18% de les famílies assisteixen a les reunions de l'AMPA

Només **el 18% de les famílies acudeixen a les reunions convocades** per les Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) i **només un 32% assisteixen a les activitats que aquestes organitzen** per a les etapes d'Infantil, Primària i ESO.

Aquestes són les conclusions que es poden extreure d'un estudi elaborat per la Universitat de Lleida, a partir d'una iniciativa de la Confederació Espanyola de Mares i Pares d'Alumnes (CEAPA) que ha comptat amb el suport del Ministeri d'Educació i Ciència (MEC). L'estudi s'ha elaborat a partir de 600 entrevistes i cinc grups de discussió formats per 38 representants de la CEAPA.

Altra conclusió que destaquen els autors és la dificultat de funcionament de les AMPA, ja que el 85,5% dels representants associatius entrevistats esmenten la baixa assistència dels pares a les reunions com un dels principals problemes als quals han de plantar cara.

Una altra dada destacada de l'informe és la detecció de "l'efecte aprofitat", en referència als **pares que no s'impliquen en les AMPA però que es beneficien dels seus serveis**.

Per aconseguir una major participació de les famílies els autors de l'estudi suggereixen **fomentar les relacions interpersonals** entre els pares en el col·legi, perquè els que ja participen expliquin als altres la importància de les AMPAs.

Una visió massa utilitarista de l'escola

Els pares i mares, excepte una minoria, tracten al centre educatiu –i a vegades la pròpia AMPA- gairebé com una empresa de serveis, com si es tractés de la companyia telefònica, de la llum o l'agència de viatges.

Els docents i altres professionals del centre escolar són percebuts per moltes famílies com uns assalariats que han de prestar un servei de forma eficient i als quals se'ls ha d'exigir resultats més que comprendre els seus problemes amb el grup classe o de pressió laboral.

En conjunt, la valoració de les AMPA per part de les famílies no és excel·lent. D'una banda, els pares més motivats i participatius, es queixen de la poca implicació de la resta de famílies. D'altra banda, la resta de pares, no percep un interès en les reunions organitzatives i decisòries ni participa en activitats que desconeix.

[informació extreta d'**educaweb** - www.educaweb.com]

El dia 22 d'octubre va tenir lloc un acte entranyable

Acte lliurament dels Premis del 3r Concurs fotogràfic FEAC a Sant Feliu del Llobregat

A la sala d'actes de l'escola Verge de la Salut de Sant Feliu de Llobregat es varen reunir gairebé un centenar de persones: pares, mares (alguns fills i filles menuts) mestres i professors i directius de les tres escoles cristianes d'aquesta població (**Bon Salvador, Mare de Déu de la Mercè, i Verge de la Salut**).

El motiu de l'acte, el lliurament dels premis del 3r Concurs Fotogràfic FEAC. La celebració va ser a Sant Feliu, perquè **quatre dels 12 premis concedits eren per a membres de les comunitats educatives d'aquestes escoles!**

Pot ser casualitat que el jurat del concurs decidís premiar quatre persones de Sant Feliu, però el que no és casualitat és la participació d'un alt nombre de famílies de Sant Feliu al FEAC, ni es pot passar per alt la dedicació, constància i il·lusió que els mestres i professors d'aquestes escoles esmercen en fer possible les **Trobades FEAC des de fa 8 cursos.**

La família té poder i capacitat educadora

El cole en casa és el títol d'un article aparegut a El País la primera setmana d'octubre. Em va sorprendre el títol, ja que a l'Estat Espanyol no hi ha tradició (i és perseguit legalment) el home *schooling*, això és, educar un fill a casa, no portant-lo a l'escola sinó que la família és qui assumeix directament tot el que cal per a la seva educació i instrucció.

Diari de família

Però l'article no anava de res d'això sinó que anunciava la propera publicació d'una eina educativa creada pel projecte Atlántida adreçada a pares i mares per fomentar, orientar i paular l'educació en família: la justificació de tot plegat: **la necessària col·laboració dels pares i de les mares i de la vida quotidiana en família per desenvolupar les competències bàsiques dels nens i nenes, nois i noies**, descrites en els currículums de les etapes obligatòries de l'educació.

Les competències bàsiques són les habilitats, coneixements, aptituds, actituds i la disposició per activar-les en funció de les necessitats de la vida, o per seguir aprenent. La LOE (Llei Orgànica d'Educació, de 2006) ha formulat els objectius de les etapes obligatòries en forma de competències que tots els alumnes han de tenir. Alhora, aquesta llei i el desenvolupament legal que se n'ha fet a Catalunya mencionen, impliquen i responsabilitzen la família en el procés educatiu de l'infant, com mai fins ara (el recentment publicat decret de currículum del segon cicle d'educació infantil de Catalunya conté fins a 26 referències a la família!).

Doncs bé, resulta que **la vida quotidiana i la convivència en família conté infinites possibilitats que poden afavorir que els nostres fills i filles siguin persones competents en tots els àmbits de la persona humana** (o, gairebé tots! perquè la dimensió espiritual o religiosa ni la mencionen!).

El material elaborat pel projecte Atlántida es diu *Diario de familia* és una proposta sobre l'agenda dels mesos escolars del curs 2007-2008 i els mesos d'estiu del 2008. El que fa és indicar als infants, nens i joves alguna activitat a realitzar cada dia, que desenvolupa alguna/es competència/es bàsica/es.

Algunes són totalment quotidianes, i aparentment podrien semblar "superficials", com per exemple, baixar les escombraries o prendre nota d'un encàrrec per telèfon i passar-lo a la persona adequada de la família o rentar-se les dents amb només un vas d'aigua. D'altres tenen una certa dosis d'intenció educativa compartida, com, per exemple: apagar la tele durant un àpat i mantenir una conversa; pot ser sobre un tema determinat o sobre una notícia actual.

De fet, els autors, que han fet una recopilació d'accions molt diverses i les han presentat graduades per edats (primària i secundària), expressen que no és una pauta a seguir al peu de la lletra, sinó que és un instrument per a la reflexió i la planificació familiar: "No és una tasca fixa, obligada, és tan sols un joc per entrenar les competències."

Quan hom repassa les propostes en pot trobar alguna de més "ximpleta", però també pot copsar el seu nivell de satisfacció o insatisfacció familiar pel gran volum de coses que es fan o es poden fer quotidianament, en família (o a nivell domèstic) i que ajuden a desenvolupar competències bàsiques de les persones, especialment dels infants.

L'educòmetre

Conec altres propostes que, amb un ànim similar, s'ofereixen a les famílies, però cadascuna d'elles porta un accent diferent, perquè parteix d'una concepció diversa de l'educació, la família i de l'infant.

Una d'elles és ***l'educòmetre***. En aquest cas, són unes fitxes "enquadernades" d'una forma molt original que han elaborat la Dra. M. Jesús Comellas i un grup de persones de la població de Torelló, el marc d'un Projecte de la Diputació de Barcelona.

La finalitat és oferir pautes d'educació tant per a infants com per a adolescents. Aquestes fitxes estan repartides en cinc franges d'edats: entre els 0 als 12 anys (i més). Repartides en 18 fitxes per franja d'edat, treballa aspectes com l'autonomia funcional, l'autonomia per a la salut, i l'autonomia per a la socialització. A la cara de cada fitxa hi trobem la franja d'edat, el títol de l'hàbit a treballar i una il·lustració. Al dors trobem informació i orientacions complementàries.

Menjar de tot i sol, vestir-se i desvestir-se, anar a comprar alguna cosa, preparar-se la bossa per anar fer alguna activitat, o col·laborar en les tasques domèstiques, són alguns exemples.

De cada activitat que l'infant, el nen o l'adolescent pot fer, se n'explica el perquè, el com i el tipus d'autonomia que s'està treballant.

La virtut de l'educòmetre és que no són tantes fitxes (90 dels 0 als 12 anys o més) i que apunten a una família que reconeix la necessitat de capacitar l'infant perquè es vagi fent progressivament més autònom, com a base de la seva maduresa.

Tot el que cal saber als 7 anys

El llibre de Donata Elschenbroich, ***Todo lo que hay que saber a los siete años. Cómo pueden descubrir el mundo los niños*** (edicions Destino). És una obra elaborada després d'investigar, entrevistar i escoltar molta gent diversa de força països del món sobre allò que hom creu que és bo que una criatura hagi pogut experimentar abans de fer els set anys (l'edat és el que jo trobo més relatiu de tot!). El llibre inclou tasques totalment diverses on s'hi barregen habilitats, emocions, sentiments, coneixements...

Sembla ser que s'està fent famosa la llista "polèmica" de més de 150 propostes. Vet aquí alguns exemples d'algunes de les coses que es voldria que un infant hagués experimentat abans dels set anys: voler guanyar i saber perdre, ser capaç de perdonar a un adult un càstig injust, recordar algun èxit personal que produeixi satisfacció, haver cuinat, haver-se fet el llit, haver passat una malaltia sota la cura del pare; saber guardar un secret, conèixer alguns cures mínimes mèdiques, saber-se el nombre d'urgències, haver-se enfilat a un arbre, haver-se ficat dins un rierol, haver sembrat i haver recollit un fruit, saber endollar i desendollar aparells elèctrics, escriure missatges, també per e-mail, saber fer de mediador en una baralla, saber imitar sons, haver negociat una norma, saber explicar un somni, etc.

En aquest llibre (és l'únic de les tres eines que aquí presento) podem trobar algunes propostes d'experiències espirituals o religioses com: saber que els adults no tenen resposta per a tot, saber-se el Parenostre, conèixer les principals festes religioses, etc.

De les tres eines, m'enamora la tercera, el llibre de l'autora alemanya. Per molt més que la famosa llista de 150 propostes, perquè és una lectura fonamentada però vivificant, estricta però molt entenedora. Tot el llibre és un estímul obert a plantejar-se i replantejar-se l'educació dels nostres infants (i no només els menors de set anys!). És un recorregut poètic per la nostra memòria, dels infants que vàrem ser, que inclou una imatge de pares que acompanyen, feliços (no esporuguits ni frisosos), les experiències dels seus fills.

Els tres però són eines que tenen, una virtut: ens recorden el poder i la capacitat que té la família per educar. Això és: per fer competents, capaços, autònoms i feliços (que de tot hi ha d'haver!) els fills!

Cada una d'aquestes eines es recolza en un model d'infant i en un model de relacions familiars, per això una té forma de dietari i posa l'accent en les competències; l'altra té forma de fitxes i ens recorda que les criatures creixen a base d'anar afiançant la seva autonomia; i la tercera, més poètica, ens recorda quantes experiències dibuixen una infància feliç i, per tant, auguren una persona probablement feliç, també.

infoAPAs infoAPAs infoAPAs infoAPAs

Avui en dia, retornar la confiança a les famílies sobre el seu poder i la seva capacitat educativa és fonamental! Per això, benvingudes siguin les propostes. Perquè cal anar creant discurs a favor de l'educació i que aquest discurs arrenqui, posi de manifest, recolzi... la capacitat educadora de les famílies. Després, per preparar-se i per reflexionar sobre l'educació dels fills, que cadascú faci servir allò que millor li vagi, un llibre, un dietari, unes fitxes... o una bona conversa amb la parella, amb la cunyada, amb el mestres dels fills... o una pregària serena!

[Anna Ramis, del departament pedagògic de la FECC i coordinadora del programa FEAC.
aramis@escolacristiana.org]

Un estudi fet als Estats Units amb una mostra de 2.000 adolescents assenyalava la TV com a causa d'embarassos juvenils

Del tabú a l'empatx

La conducta de dos mil adolescents d'entre 12 i 17 anys a qui s'ha fet un seguiment continuat durant tres anys és la base d'un estudi de l'Acadèmia Americana de Pediatria que assenyalava que "els adolescents que veuen a la televisió moltes escenes de flirtejors, de petons, de converses sobre sexe i, directament, de sexe" es veuen involucrats en situacions d'embarassos juvenils en una proporció prou alta com per diferenciar-los dels adolescents que no tenen una relació intensa amb aquest tipus de continguts televisius.

L'Acadèmia Americana de Pediatria, que no és sospitosa de pertànyer al club d'aquells que consideren que la televisió és la font de tots els mals de la societat, ha avaluat els resultats de l'estudi durant quatre anys abans de donar a conèixer les seves conclusions.

El sexe duu al sexe

Segons la directora de l'estudi, Anita Chandra, "la visió d'aquesta mena de continguts augmenta la probabilitat que es produeixin embarassos en adolescents".

"Els adolescents reben una quantitat considerable d'informació sobre sexe a través de la televisió, però aquests programes no subratllen factors com els riscos i la responsabilitat cap al sexe", va puntualitzar.

Aquesta investigadora diu que l'exposició al sexe en televisió pot influir en els embarassos adolescents degut al fet que es crea la percepció que hi ha un petit risc en la pràctica sexual sense usar anticonceptius, el que accelera la iniciació al sexe, segons l'estudi. "La quantitat de sexe en la programació televisiva s'ha duplicat en els últims anys", va afegir.

La investigadora admet que només la influència de la televisió no explica l'increment de casos de noies joves que queden en estat, però apunta que, tot i això, els resultats de la investigació demostren que "el que es veu a la petita pantalla té un paper significatiu".

Els resultats d'aquest estudi s'afegeixen als que, elaborats per altres entitats, han volgut demostrar que la televisió té a veure amb la precocitat en la pràctica del sexe, amb l'increment de la transmissió de malalties sexuals i amb l'increment de l'agressivitat en els joves.

Els investigadors, que posen *Friends* i *Sexe a Nova York* com a exemple de produccions en què les referències al sexe tenen transcendència, recomanen que els pares expliquin bé als fills allò que veuen i que la televisió faci retrats versemblants de les conseqüències negatives del sexe poc controlat.

La influencia paterna en la conducta sexual de los adolescentes

Los padres pueden desempeñar un importante papel para retrasar la iniciación sexual de sus hijos adolescentes y reducir así el riesgo de que sufran consecuencias psíquicas o físicas, según un estudio difundido por la Heritage Foundation, basado en investigaciones recientes realizadas en Estados Unidos. Las conclusiones del informe señalan que la influencia positiva de los padres sobre el comportamiento sexual de sus hijos se relaciona sobre todo con la fortaleza de la estructura familiar, la existencia de una comunicación fluida entre padres e hijos y la claridad con que los progenitores desaprueban esas conductas.

El estudio, titulado Teen sex: the parent factor (The Heritage Foundation, "Backgrounder" n. 2194, 7-10-2008), arroja nueva luz sobre uno de los asuntos que más preocupan a las familias americanas. A juzgar por las encuestas, los estudiantes de Secundaria cada vez comienzan a tener relaciones a edades más tempranas —una tercera parte de los adolescentes de entre 14 y 15 años, proporción que crece hasta los dos tercios entre

los que se acercan a los 18 años– y, simultáneamente, lamentan “esa primera experiencia y desearían haber esperado más tiempo”, según afirma Christine C. Kim, autora del informe.

Kim afirma que, ante estos datos, la tendencia generalizada entre los legisladores y los profesionales de la salud ha sido la de ampliar los programas de educación sexual y facilitar el acceso a los anticonceptivos, “porque asumen que los adolescentes son incapaces de posponer su comportamiento sexual”. Pero, según dice Kim, “estos presupuestos no solo son erróneos sino que además no tienen en cuenta factores importantes relacionados con la reducción de la actividad sexual de los adolescentes”, entre los que se encuentra la influencia paterna y materna: “Los padres son los que más influyen en las decisiones de sus hijos sobre el sexo, pues dos tercios de todos los adolescentes comparten los valores de sus padres sobre este tema”, señala.

Las conclusiones de esta analista política de la Heritage Foundation, que se apoyan en una abundante investigación empírica, constatan que la influencia paterna ofrece una fuerte protección frente a la actividad sexual precoz. En concreto, la existencia de una estructura familiar bien constituida resulta altamente preventiva y también el sentido de pertenencia y de satisfacción con la propia familia que se genera en el adolescente. Otros aspectos importantes son el seguimiento de sus salidas y amistades, y la desaprobación clara de esas prácticas por parte de los padres.

Según Kim, “para aumentar la eficacia de los programas y medidas políticas dirigidas a retrasar la actividad sexual o a prevenir los embarazos y las enfermedades de transmisión sexual entre adolescentes, se debería reforzar la estructura familiar y la implicación de los padres”, puesto que se ha comprobado que es menos probable que las chicas de ese tipo de familias se queden embarazadas o tengan su primer hijo fuera del matrimonio. Por eso mismo, los programas y políticas que de manera implícita o explícita evitan la implicación de los padres, como por ejemplo, la distribución masiva de anticonceptivos sin la advertencia o el consentimiento paterno, “contradicen la evidencia de las investigaciones sociales y pueden llegar a ser contraproducentes y potencialmente dañinos para los adolescentes”.

Comunicación padres-hijos

Uno de los aspectos más difíciles de medir es el grado de comunicación real entre los adolescentes y sus progenitores, ya que ambos tienden a percibir el nivel de diálogo de manera diferente. “Mientras el 90% de los padres dicen haber mantenido una conversación con sus hijos sobre la necesidad de retrasar la iniciación sexual y de evitar el embarazo, solo el 71% de esos mismos adolescentes recuerdan tal conversación”. Otros datos aportados muestran la falta de conocimiento de los padres sobre el comportamiento de sus hijos, ya que, aun en los casos en los que los adolescentes ya reconocen la existencia de prácticas sexuales, uno de cada tres padres lo ignora.

En este ámbito, la Heritage Foundation propone que los padres manifiesten con claridad a sus hijos los valores que defienden, para asegurar que los adolescentes perciben con exactitud la desaprobación de esas relaciones durante la adolescencia. “Mensajes ambiguos o confusos disminuyen cualquier efecto positivo que los valores puedan tener en el retraso de los comportamientos precoces”. Cuando los padres expresan una negativa dudosa o con reservas, los hijos suelen entender un “sí”. Igualmente, “si las madres recomiendan un tipo de específico de control de natalidad, las adolescentes tienden a observar una menor desaprobación, y, en último término, esos consejos pueden tener un efecto de estímulo de la actividad sexual”.

Una de las encuestas realizadas entre 600 estudiantes en South Bronx (Nueva York) reveló que cuando las madres explican a sus hijos las consecuencias morales y sociales de la vida sexual precoz, los adolescentes tienen muchas más probabilidades de posponer el comienzo de las relaciones.

[22.10.2008. M. Ángeles Burguesa. Acepresa]

Sobradamente financiados

La “paga” dels adolescents

Los jóvenes de entre 12 y 18 años tienen una capacidad de gasto muy elevada - una media de 130,73 euros al mes- y la cantidad de dinero que gestionan directamente es de más de 268 euros mensuales. Esta es una de las conclusiones del estudio Los jóvenes y el dinero elaborado por la Escola de Consum, de la Agència Catalana de Consum, gestionada por la Universitat Autònoma (UAB), que fue presentado ayer por Jordi Anguera, director de la Agència.

La investigació se realitzà sobre una mostra de 4.187 joves de entre 12 y 18 anys. La major part de sus ingressos (83,6%) prové de extras - navidad, cumpleaños, buenas notas...-, una cantidad que alcanza los 224 euros mensuales. Sólo el 43,4% percibe una paga fija, unos 35 euros al mes. La cantidad es baja, tal vez por eso la mayoría (77,4%) prefiere pedir dinero cuando lo necesita. El 16,86% obtiene el dinero de actividades laborales (155,69 euros de media).

Para los investigadores Josep Bonil y Marta Fonolleda, autores del estudio, los datos obtenidos "son sorprendentes", tanto por la nada desdeñable cantidad que gestionan de forma autónoma, como el desembolso cuya administración comparten con la familia pero la deciden los jóvenes (un desodorante o unos pantalones).

Los jóvenes estudiantes no universitarios tienen una disponibilidad de dinero muy variada, que les llega por diferentes vías. La más frecuente es la que supone la cantidad más baja, (la paga o cuando lo piden) y la más importante es la que les llega de forma irregular. La disponibilidad aumenta con la edad: de 12 a 13 años 199 euros mensuales; 14-15, 276; 16 y 18, 358 euros, cifra que supera los 600 a partir de los 19.

El ocio es la actividad en la que se invierte con más frecuencia (90%), pero no en la que se gasta más dinero (38 euros de media). En el caso de la imagen personal se invierte la tendencia: es un gasto menos frecuente pero más caro (unos 60 euros). El segundo más habitual es alimentación y salud (20 euros mensuales). "Antes el bocadillo se hacía en casa, ahora se lo compran", explicó Jordi Anguera.

El estudio establece cinco perfiles de jóvenes: consumidores mínimos (13%), que son los estudiantes de entre 12 y 13 años que gastan menos de 20 euros al mes. Ahorradores (13%): de la misma franja de edad, que disponen de una elevada cantidad de dinero (106 euros), que les llega sobre todo de los regalos extra, y la ahorran. Estables (26%): entre 14 y 15 años, gastan entre 15 y 50 euros, la mayor parte en tecnología. Versátiles (33%): la misma franja de edad, sin ingresos fijos que gastan entre 20 y 75 euros en ocio, que lo obtienen de los extras y cuando lo piden. Y autosuficientes (15%): de entre 16 y 25 años, muchos trabajan y se gastan más de 200 euros al mes.

[13.11.2008. MERCÈ BELTRAN. LA VANGUARDIA]

Nou llibre de JAVIER ELZO, editat per PPC

Para comprender a los adolescentes y su mundo

Presentació a Barcelona: **3 desembre a les 19,30**. A la llibreria Claret de Barcelona (c/Llúria, 5).

Una data per a l'agenda de tots els pares i mares de les escoles cristianes

Diumenge, 25 de gener: 2a FestAMPA

Ja s'està treballant en la preparació de la 2a trobada familiar de la CCAPAC. El debat del projecte de Llei d'Educació de Catalunya ben segur ens suscitarà qüestions a tractar.

La convocatòria serà, doncs, per al **diumenge 25 de gener** i el lloc **l'Escola Tècnica i Professional del Clot (Barcelona)**.

Properament rebreu més informació però ja podeu reservar la data, perquè serà important que hi siguem una bona representació del col·lectiu al qual representem.

infoAPAs pot arribar a més gent! Ajudeu-nos!

Per rebre aquest butlletí

Aquest butlletí el poden rebre a l'adreça particular de correu electrònic tots els membres de les AMPAs associades a la CCAPAC i, especialment, els membres de les juntes directives.

Només cal donar-se d'alta com usuari registrat a la web www.escolacristiana.org/ccapac (L'alta es pot fer des de la pàgina d'inici).

Convideu els vostres companys de junta a registrar-se a la pàgina web!

Tindran més avantatges.